

Якість дистанційних курсів навчання необхідно оцінювати за резульгуючими показниками, до яких слід віднести:

- коефіцієнт використання методичної літератури;
- коефіцієнт роботи в системі Moodle з розрахунку 20 академічних годин на тиждень;
- коефіцієнт роботи в Zoom (Classroom та ін.) з розрахунку 60 академічних годин на тиждень;
- динаміка середнього бала успішності з конкретної дисципліни;
- рівень освоєння базових компетентностей за професією.

З позиції студента матеріал дистанційного навчання має бути привабливим, зручним у використанні, легко сприйматися. Оцінку перелічених параметрів можна проводити після закінчення курсу. Результати оцінки мають ураховуватися при розрахунку інтегрального показника ефективності дистанційного навчання.

О. М. Полякова, О. В. Шраменко

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) для дистанційної взаємодії в системі вищої освіти трансформує освітній процес в більш гнучкий та динамічний, наділяючи його індивідуальними властивостями та ставлячи нові вимоги до організації навчання.

Дистанційне навчання є асинхронною формою вивчення дисциплін, що передбачає самостійне засвоєння студентами спеціально організованих навчальних матеріалів з оперативним доступом до них; контроль і управління навчальною діяльністю, здійснювані віддаленим викладачем.

Реалізація дистанційних освітніх технологій може бути здійснена у формі лекцій з використанням відео- та аудіоматеріалів, семінарів у формі відеоконференцій, чат-занять, вебінарів, консультацій. Важливою функцією інформаційно-освітнього середовища виступає організація інформаційної взаємодії між викладачами та студентами. Це постійний і своєчасний зворотний зв'язок між викладачем і здобувачем освіти, доступність до електронних засобів навчання, грамотна візуалізація навчальної інформації, взаємодія з іншими учасниками освітньої діяльності.

ІКТ здатні оптимізувати процес навчання, більшою мірою розкрити потенціал учнів, мотивувати їх, проте їх використання стикається з деякими проблемами організаційного та методичного характеру.

Впровадження інформаційних технологій в освітні установи вимагає використання відповідного технічного забезпечення, розробку навчальних програм, методичних рекомендацій, інструкцій, посібників, прикладів дистанційних занять з урахуванням особливостей навчального процесу.

При навчанні за допомогою дистанційних технологій змінюються способи сприйняття інформації, посилюються вимоги до якості навчального процесу, оцінювання знань студентів та контролю засвоєння матеріалів. Тому одним з найважливіших елементів дистанційного навчання є готовність самого викладача та готовність здобувача освіти до взаємодії в такому форматі навчального процесу.

У процесі дистанційного навчання як студенти, так і викладачі стикаються з низкою перешкод у вигляді своїх індивідуальних особливостей, умов навчання, вміння використовувати комп'ютерні технології та інтернет-ресурси. При використанні дистанційних освітніх технологій спостерігається зниження ступеня сприйняття та складність виокремлення необхідної інформації студентами, погіршення стану здоров'я при постійному контакті з ІКТ, зниження ролі викладача в освітньому процесі. Питання контролю засвоєння матеріалу та оцінювання роботи студентів під час дистанційного навчання потребують подальшої деталізації та удосконалення, враховуючи особливості форми реалізації освітнього процесу.

Це обумовлює формування адаптивного дистанційно-освітнього середовища для викладачів і студентів; створення єдиного дистанційного освітнього стандарту: електронних підручників, методичних рекомендацій, навчальних посібників, а також різних комплексів і програм; збільшення кількості контактної роботи з викладачем для опрацювання невирішених питань через синхронні очні або онлайн-заняття, змішане навчання; використання інновацій у галузі дистанційної педагогіки; створення сприятливої атмосфери для навчання.

Н. М. Каменева, О. Т. Мозгова

ОБ'ЄКТИВНІ ОБМЕЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ

Внутрішня культура освіти в нашій країні визнає переважно традиційне навчання, але система дистанційного навчання не є протиборчою стосовно існуючих очної та заочної форм й не заперечує наявних освітніх тенденцій. Вона природним чином інтегрується в ці системи, доповнюючи і розвиваючи їх, і сприяє створенню мобільного освітнього середовища. Але на якісні характеристики системи дистанційного навчання у нашому університеті впливає ефективність електронних інформаційних систем, що забезпечують дистанційний навчальний процес, не достатньо високі характеристики засобів навчання та комунікацій, що мають відповідати сучасному світовому рівню розвитку освітніх технологій.

Серед недоліків дистанційної форми навчання можна виділити такі: